

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 203.

Sjette Sessions anden Samling.

66de Møde.

Mandagen den 26de Marts Aften Kl. 7.

(Fortf.)

Tiemroth (fortf.): I denne Henseende kan jeg ikke Andet end sige, at, uagtet jeg endnu troer, at der muligvis kunde fremkomme Data, der paa eengang viste Nødvendigheden af Rustningerne, idet der ikke er fremkommet Noget, som aldeles udelukker denne Mulighed, saa kan jeg dog for mit Vedkommende slutte mig til Fleertallet, fordi jeg troer, at Sagens endelige Udfald nødvendigt maa blive det samme, enten den stilles paa den ene eller paa den anden Maade, men jeg troer, at Udfaldet vilde have været sikkrere og Processen kortere, ja, Sagen havde maasse endog staaet farligere for det afgaaede Ministerium, hvis den var stillet saaledes, som Mindretallet har foreslaaet. Jeg maa slutteligt endnu bemærke, at jeg meget godt kan paafjønne de Grunde, hvorpaa et Par enkelte Medlemmer af Thinget støtte sig, naar de sige, at, naar Actionen ikke bliver stillet paa den Maade, som de foreslaae, saa vilde de aldeles ikke have dermed at gjøre; de stille sig nemlig paa de Anklagedes Side, og i Medfølelse for dem, sige de, at, naar man gaar for vidt imod dem, saa vilde de ikke have med Anklagen at bestille. Jeg fatter denne Synsmaade, men jeg maa dog i denne Henseende stille mig paa den modsatte Side: fordi det danske Folks Retsfølelse, med Hensyn til dets constitutionelle Stilling, svækkes, naar ikke et saadant Overgreb, som det paaanfede, bliver undersøgt, og af denne Grund troer jeg, at kunne stemme

med Fleertallet, idet jeg dog ikke deler deres Grunde, og heller ikke troer, at Sagen paa den Maade, de have foreslaet, kan komme til at staae saa fast, som den vilde have staaet, hvis Mindretallets Forslag var blevet antaget.

Lutein: Jeg har havt nogen Tvivl, om jeg atter burde tage Ordet i denne Sag nu, da den foreligger til anden og sidste Behandling. Jeg holder nemlig for, at man ikke let skal tage Ordet, med mindre man har det Formaal at bevirke en Forandring i Afstemningen, og man tillige har Udsgt til at kunne bevirke det. Nu maa jeg vistnok indrømme, at den Udsgt, jeg har, kun er ringe, hvor stort end mit Ønske er; naar jeg desuagtet har bedet om Ordet i denne Sag, saa er det paa Grund af Sagens egen Vigtighed og den Stilling, jeg fra Begyndelsen af har indtaget til den, og det er en indre Trang, jeg tilfredsstiller, idet jeg beder Thinget med Taalmodighed at høre mig. Førend jeg imidlertid gaar over til Sagen selv, være det mig tilladt med nogle faa Ord at omtale mit eget Forhold til denne Sag. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns anden Valgfreds (M. Håge) har udtalt, at, da jeg kom her i October i denne Forsamling, var jeg anderledes, findet, da bragte jeg et friskere og mere uhibbet Sind ind, end jeg senere hen under denne Sag har vist. Jeg vil indrømme, at der er en tilsyneladende Uoverensstemmelse tilføede, og netop paa Grund deraf maa jeg befrygte, at en stor Deel af Thingets Medlemmer deler denne hans Anskuelse; men jeg føler tillige, at, naar et saadant Tryk hviler paa mig, vilde mine Ord være frugtesløse. Derfor være det mig tilladt, forinden jeg gaar